

Predikan i Kindaholms församling 2015 av Tobias Bäckström

Pingstdagen

"Den helige Ande"

1 Mos 11:1-9

Apg 2:1-11

Joh 14:25-29

Ps: 161, 646, 367, 162:1-3

Ett dån som av en stormvind. Plötsligt öppnades dörrar och fönster på vid gavel och det uppstod tvärdrag i huset. Den helige Ande kom inte obemärkt, utan fyllde hela huset där de satt. Och inte bara huset utan även lärjungarna själva blev uppfyllda av Anden, ja, upptända av Anden, när lågorna av eld fördelade sig ovanför dem. En övernaturlig eld som brann utan att förtära det som brann. Samma eld som Mose såg i den brinnande busken, den Helige Andes eld.

Effekten blev tydlig inte bara för dem i huset utan för alla i Jerusalem. Fyllda av andligt mod gick de ut och predikade evangeliet för alla som var där. Verkligen alla, oavsett vilket språk de talade: här behövdes varken Google translate eller några tolkar, folk förstod direkt vad de sa.

Ändå hade lärjungar alla flytt när deras mästare togs till fånga. De hade fegt låst in sig i ett rum. Men nu går de frimodigt ut och vittnar om vad de har varit med om. Motstånd och förföljelser kommer inte stoppa dem. Och människor inte bara hör och förstår vad de säger. De träffas i hjärtat. De förstår att de avvisat den Messias som Gud har sänt och frågar: "Bröder, vad skall vi göra?" Deras ånger leder till tro och dop. Hela deras liv förvandlas

Det här var den första pingstdagen som vi firar idag. Idag handlar det om den Helige Ande. Annars är det inte så många söndagar som har Anden i fokus. Den röda färgen som är Andens färg, används inte så ofta under kyrkoåret. Men det är på sätt och vis också som det bör. Andens uppgift är att peka på Kristus. Anden är som en bra placerad fasadbelysning utanför kyrkan. Kyrkan ska lysas upp men helst ska man inte se strålkastarna.

Genom dopet får vi ju den Helige Ande som gåva, varje dop är också en liten pingst där Anden kommer till det lilla barnet. Men när man då läser om den första pingstdagen hur Anden kommer med vind och eld kanske vi ibland tvivlar. Kontrasten mot vad som hände då är ju så stor. Det finns ju inga lågor av eld ovanför våra huvuden. Har jag då verkligen den helige Ande inom mig? Kan man ha Anden utan att märka det?

För många kristna är det oerhört viktigt att få visshet i denna fråga. Det vanliga dopet räcker inte, det behövs också ett andedop, det behövs synliga tecken, som till exempel förmåga att tala i tungor.

Men det kristna dopet sker i Faderns och Sonens och *den Heliga Andens* namn. Det betyder att Anden är inneboende i varje döpt kristen. Om man nu ska tala om andedop är det ett dop som sker samtidigt som det vanliga dopet i vatten.

Men fråga kvarstår: kan man ha den Helige Ande utan att märka det? Särskilt med tanke på de överväldigande tecken som syntes och hördes den första pingstdagen.

Vi kan ta en stämgaflfel som exempel. En vibrerande stämgaflfel avger en viss ton, en ton som uppfyller hela rummet. Luften i rummet vibrerar med stämgaflfeln i samma typ av svängning. Men om man placerar stämgaflfeln i ett vacuum, om det inte finns någon luft i rummet, vad händer då? Ja, stämgaflfeln fortsätter att vibrera på samma sätt, men vi skulle inte märka det. Det finns inget medium som kan fånga upp vibrationerna och ingen ton skulle höras.

Anden är en sådan vibrerande stämgaflfel inom oss. Genom dopet har vi alla fått Anden som gåva, så Anden vibrerar inom oss allihop. Men utan något medium som kan fånga upp vibrationerna märker vi inget, Andens ton hör inte.

Vi behöver öva upp våra andliga sinnen så att vi kan fånga upp vibrationerna! En viktig sak att tänka på då är att inte dela upp ditt liv en ”andlig” del och en ”profan”. Din kristna tro eller din kyrkogång är inte ett intresse bland andra. Anden är något som ska uppfylla oss, genomsyra våra liv. Hela livet ska vara andligt.

Vi får tänka att när vi arbetar så gör vi det för Guds skull. När vi promenerar får vi låta det ske under Guds himmel. När vi beundrar naturen skönhet så får vi påminna oss om att det är Guds natur, Guds skapelse. När vi går och lägger oss så får vi överlämna oss åt Gud. När vi andas så andas vi med Guds Ande. Vi behöver öva upp våra andliga sinnen. Det är detta som pingsten handlar om, ett uppbrott till ett rikare andligt liv.

I evangelietexten talar Jesus om att Hjälparen, den Helige Ande ska lära oss allt och påminna oss om att det som Jesus sagt. Det finns en kontinuitet mellan Jesus tid på jorden och kyrkans tid, den tid som vi lever i. Det är Anden som är garanten för den kontinuiteten. Anden ser till att det verk som Jesus startade med lärjungarna att det också fortsätter. Anden lär oss och påminner oss om det Jesus sagt, det är fråga om samma budskap. Apostlarna skrev ner budskapet men utan Anden hade det blivit död text. Anden som var med vid nedskrivandet förvandlade det till livgivande ord som kan förvandla människors liv även idag.

Utan Anden hade Kristi gärning stannat i det förflutna och ingen av oss hade suttit här. Kyrkan hade möjligen blivit en kulturminnesförening som vårdat minnet av Jesus från Nasaret, men knappast mera.

Hela huset fylldes av Andens vind den första pingstdagen. Nu är det Kyrkans hus det handlar om. Guds Ande uppfyller kyrkan och våra liv vid varje dop och konfirmation. Den fyller hela Kyrkans hus när den heliga nattvarden firas, Guds rikes andedräft. När vi tar emot brödet och vinet har det förvandlats till Kristi kropp och blod genom Andens medverkan. Fadern, Sonen och Anden, hela treenigheten finns med.

”Kom, du helige Ande, Guds egen andedräft, kom och uppfyll oss och våra liv.” Amen.